

Penguenin Uçan Atkısı

Ebru Mina TOMURCUK

Penguenin Uçan Atkısı

Ebru Mina TOMURCUK

Pip adlı penguen, buzun şeker gibi parıldadığı ve rüzgârın serin bir melodi mırıldandığı karlı bir köyün kenarında yaşıyordu. Küçük ve yuvarlaktı; sırtı siyah, karnı beyazdı ve parlak mavi gözleri hep yeni bir şeyler arardı. Bir sabah kayaların yanında paytak paytak yürürken, sarı çizgili uzun kırmızı bir atkı buldu. Yumuşak ve sıcacıktı, hafifçe parlıyor gibiydi.

Pip atkısı boynuna doladı. Uzun uçları arkasında mutlu bayraklar gibi dalgalanıyordu. Birden bir rüzgâr esintisi onu ayaklarından havalandırdı! Yükseldi, daha da yükseldi; ta ki köy minicik bir oyuncak kasabaya benzeyene kadar. "Vay canına!" diye bağırdı Pip, turuncu gagası kocaman açılmıştı. "Uçuyorum!" Kısa yüzgeç kanatları sevinçle çırpındı, pembe yanakları heyecandan daha da kızardı.

Atkı Pip'i gökyüzünde yukarı taşıdı, pamuk şekere benzeyen kabarık bulutların yanından geçirdi. Süzülürken güldü, kendini dünyanın en şanslı pengueni gibi hissetti. Ama yükseldikçe hava soğudu. Tüylü göğsü titredi, perdeli ayakları kıvrıldı. "Belki bu o kadar da eğlenceli değil," diye fısıldadı. Rüzgâr daha yüksek sesle ısıklık çaldı ve çok aşağıdaki yer çok uzak görünüyordu.

Pip yön vermeye çalıştı, ama atkının kendi aklı vardı sanki. Onu sola, sonra sağa savurdu, sonra başını döndüren bir daire çizdirdi. "Dur, lütfen!" diye seslendi, ama atkı dalgalanmaya devam etti. Parlak mavi gözleri endişeyle büyüdü. Evinin hangi yönde olduğunu bilmiyordu. Etrafındaki bulutlar grileşti, güneş onların arkasına saklandı. Pip kendini çok küçük ve çok kaybolmuş hissetti.

Tam o sırada, uzun gri kanatlı ince bir kuş yanına süzüldü. Bu, gövdesinde küçük mavi bir çanta taşıyan Fırtına Kuşu Marina'ydı. Kehribar rengi gözleri sıcak ve sevecendi. "Merhaba!" dedi. "Yardıma ihtiyacın var gibi görünüyor." Pip başını salladı, gagası takırdıyordu. "Atkım bir türlü durmuyor!" dedi. "Üşüdüm ve evimin nerede olduğunu bilmiyorum."

Marina daha da yaklaştı, kanatları rüzgârda sağlam duruyordu. "Endişelenme," dedi. "Yıllardır bu göklerde uçuyorum. Sana aşağı inmede rehberlik edebilirim." Mavi çantasına uzandı ve minik bir pusula çıkardı. "Önce evinin hangi yönde olduğunu bulalım." Marina yanındayken Pip kendini biraz daha cesur hissetti. Pusula ibresi döndü ve sonra kararlılıkla bir yönü gösterdi. "Köyün şu tarafta," dedi Marina kanadıyla işaret ederek.

Ama rüzgâr güçlüydü ve Pip'in atkısı onu yukarı çekmeye devam ediyordu. "Aşağı inemiyorum!" diye bağırdı. Marina bir an düşündü. "Atkın rüzgârı yelken gibi yakalıyor," dedi. "Süzülebilen için onu küçültmemiz gerek." Atkayı vücuduna sıkıca sarmanın yolunu gösterdi. "Sıkı tut," dedi. "O zaman yüzgeçlerinle yön verebilirsin."

Pip Marina'nın dediklerini yaptı. Atkayı sıkıca sardı ve birden artık yukarı çekilmiyordu. Birazcık olsun eğilebiliyor ve dönebiliyordu. "Başarıyorum!" diye sevindi. Marina yanında uçtu, uzun kanatları havayı yarıyordu. "Şimdi beni takip et," dedi. "Yavaş ve istikrarlı gideceğiz." Birlikte aşağı doğru süzölmeye başladılar, ağaçtan süzölen iki yaprak gibi.

Uçarlarken Marina sordu: "Uçmadan önce havayı kontrol ettin mi?" Pip başını salladı. "Uçacağımı bilmiyordum," dedi. "Atkı beni birden havalandırdı!" Marina nazıkçe gülümsedi. "Sihirli atkılar harikadır," dedi, "ama büyük maceralar planlama ister. Her zaman sıcak giysiler almalı ve rüzgârı kontrol etmelisin." Pip dikkatle dinledi, mavi gözleri ciddileşti. Bunu daha önce hiç düşünmemişti.

Yüksek buzlu kayalıkların ve geniş karlı ovaların üzerinden uçtular. Pip soğuk yüzgeçlerini hareket ettirdikçe ısınmaya başladı ve içi hafifledi. Marina ona kendi maceralarını anlattı, Pip de ona köyünü anlattı. "Eve dönmek için sabırsızlanıyorum," dedi. "Bir daha havayı kontrol etmeden asla uçmayacağım." Marina başını salladı. "Bu akıllıca bir plan," dedi. "Ve mümkünse her zaman bir arkadaşını da yanına al."

Sonunda Pip aşağıda köyünü gördü; karla kaplı küçük evleri ve parıldayan buzuyla. "İşte orada!" diye bağırdı. Marina onu geniş, yumuşak daireler çizerek aşağı yönlendirdi. "İnerken atkını sıkıca sarmayı unutma," dedi. Pip öyle yaptı ve ayakları yumuşak kara hafif bir pat sesiyle değdi. Bir kez yuvarlanıp düştü, ama sonra gülerek ayağa kalktı. "Başardım!" diye bağırdı. "Teşekkürler, Marina!"

Marina yanına indi ve uzun kanatlarını katladı. "İyi iş çıkardın, Pip," dedi. "Dinledin ve öğrendin." Pip kırmızı atkısına sarıldı; atkı artık yine sadece sıcacık bir atkıydı. "Bu atkıyı saklayacağım," dedi. "Ama bir dahaki sefere, bir yere gitmeden önce havayı kontrol edeceğim ve sıcak giysiler alacağım." Marina pusulasını çıkardı. "Ve belki bir harita," diye ekledi göz kırparak.

O akşam Pip ailesiyle ateşin yanında oturdu ve onlara macerasını anlattı. Atkıyı nasıl sıkıca sardığını ve yüzgeçleriyle nasıl yön verdiğini gösterdi. "Gökyüzü harika," dedi, "ama aynı zamanda soğuk ve büyük. Hazırlıklı olmalısın." Ailesi başını salladı ve küçük kız kardeşi bir gün atkıyı ödünç alıp alamayacağını sordu. "Ancak birlikte gidersek," dedi Pip.

Ertesi sabah Pip küçük bir çanta hazırladı: atkısı, bir atıştırmalık ve minik bir harita. Rüzgârı kontrol etti ve gökyüzüne baktı. Açık ve sakın bir gündü. "Yürüyüş için mükemmel," dedi. Köyün kenarına paytak paytak yürüdü; Marina orada bekliyordu. "Yeni bir maceraya hazır mısınız?" diye sordu. Pip başını salladı. "Bu sefer hazırlıklıyım," dedi. "Ve bir arkadaşım var."

Birlikte yola koyuldular; Marina alçaktan uçuyor, Pip aşağıda paytak paytak yürüyordu. Yeni patikalar keşfettiler ve parlak çakıl taşlarıyla dolu gizli bir koy buldular. Pip'in atkısı onu sıcak tuttu, Marina'nın pusulası da yollarını şaşırmamalarını sağladı. "Hazır olduğunda maceralar daha eğlenceli oluyor," dedi Pip. Marina aynı fikirdeydi. "Ve iyi bir arkadaşın olduğunda," diye ekledi. Bir atıştırmağı paylaştılar ve güneşin karda parıldayışını izlediler.

O günden sonra Pip yola çıkmadan önce hep atkısını yanına aldı ve havayı kontrol etti. Büyük maceraların planlama ve sıcak giysiler gerektirdiğini, yardımsever bir dostun da her yolculuğu güzelleştirdiğini öğrendi. Ve ne zaman gökyüzüne baksa, uçan atkısını ve onu güvenle eve yönlendiren sevecen fırtına kuşunu hatırlayıp gülümsedi. İyi bir hazırlık ve bir arkadaşla her macera eğlenceli ve güvenli olabilir.